

Výklad k problematice výkonu spisové služby v elektronických systémech spisové služby

Cílem tohoto dokumentu je vysvětlit nejasnosti jednotlivých ustanovení národního standardu, vyhlášky a zákona. Národní standard je do značné míry vysoce technickým a odborným dokumentem, který určuje klíčové charakteristiky elektronických systémů spisové služby. Jelikož elektronický systém spisové služby představuje základní nástroj původce pro výkon spisové služby, je nezbytné, aby výklad požadavků národního standardu byl jednoznačný.

Používané zkratky a pojmy:

eSSL (ESSL na počátku věty)	elektronický systém spisové služby
ISDS	informační systém datových schránek
ISSD	informační systém spravující dokumenty, který není eSSL, typicky tzv. agendový systém
NSESSS, národní standard, standard	národní standard pro elektronické systémy spisové služby zveřejněný ve Věstníku Ministerstva vnitra částka 85/2024 ¹
požadavek x.y.z (x, y a z jsou číslice)	požadavek národního standardu s příslušným číselným označením
vyhláška	vyhláška č. 259/2012 ² Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů
zákon	zákon č. 499/2004 ³ Sb., zákon o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Obsah tohoto dokumentu:

1.	Okamžik nastavení možnosti vytváření typových spisů ve věcné skupině	2
2.	Chování skartačního režimu při přetřídění uzavřeného spisu	2
3.	Okamžik přidělení čísla jedacího dokumentu.....	4
4.	Tvorba spisové značky.....	5
5.	Způsob ověřování elektronického podpisu v eSSL	8
6.	Způsob ukládání výsledků ověření zajišťovacích prvků.....	9
7.	Různé subjekty se shodným IČ ve jmenném rejstříku	9

¹ dostupné z <https://mv.gov.cz/soubor/vestnik-mv-castka-c-85-2024.aspx>

² dostupné z <https://www.e-sbirka.cz/sb/2012/259/2024-07-01>

³ dostupné z <https://www.e-sbirka.cz/sb/2004/499/2025-01-01>

1. Okamžik nastavení možnosti vytváření typových spisů ve věcné skupině

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Pokud věcná skupina neobsahuje žádné vložené spisy, je možné na ní nastavit příznak, že je určena pro typové spisy, aniž by bylo nutné ji uzavírat a otevírat novou věcnou skupinu? Pokud ano, nebude tento postup v rozporu s požadavkem 3.1.5? Jaké další změny věcné skupiny, za předpokladu že doposud neobsahovala spisy a dokumenty, mohou být provedeny, aniž by došlo k uzavření věcné skupiny a otevření nové – např. způsob přidělování čísla jednacímho dokumentů v zakládaných spisech (požadavek 2.7.4) apod.?

Metodický výklad:

Požadavek 3.1.5 definuje, že poté co je věcná skupina otevřena s nějakou výchozí prvotní konfigurací, tak následně je možné editovat pouze slovní popis věcné skupiny – tedy část metadat podle požadavku 3.1.2 písm. g). Nadto však požadavek 3.1.6 umožňuje v každé konkrétní věcné skupině vytvářet typové spisy, a to za předpokladu, že v této věcné skupině nesmí být vložena⁴ jiná věcná skupina nebo spis. Jestliže je tato podmínka splněna, pak smí být doplněn příznak, že věcná skupina je určena pro typové spisy a k otevření nové věcné skupiny nedochází.

Jestliže požadavek 3.1.6 vyžaduje kontrolu, zda věcná skupina obsahuje spisy, tak je zjevné, že již nějaký čas v rámci spisového a skartačního plánu existuje, ale není plně využívána či čeká na další konfiguraci. Znění věty první požadavku 3.1.6 by muselo jasně definovat, že se jedná o nově vytvářenou věcnou skupinu, pak by platilo, že jakákoliv změna věcné skupiny (s výjimkou obsahu – slovního popisu viz požadavek 3.1.5) vyvolá uzavření této věcné skupiny a otevření nové věcné skupiny s upravenými parametry.

V případě ostatních parametrů věcné skupiny, jako je např. dotazovaná změna struktury čísla jednacímho musí dojít k vytvoření nové věcné skupiny, neboť změna ovlivní doposud vložené dokumenty a spisy v této věcné skupině. Analogicky může být uplatněno stejné pravidlo, jako v případě příznaku pro typové spisy – tedy, že změna parametrů prázdné věcné skupiny bez cyklu uzavření/otevření je možná – ovšem toto nelze jednoznačně vyžadovat, neboť příslušný požadavek ve standardu není.

2. Chování skartačního režimu při přetřídění uzavřeného spisu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Uzavřený spis lze vložit do dílu TS nebo i samostatně přetřídít. Tím v obou případech dojde k přetřídění do nové věcné skupiny. Co se stane s jeho původním skartačním režimem a rokem zařazení do skartačního řízení (pokud se řešil nějaký konflikt)? Dojde k převzetí nového skartačního režimu z nové věcné skupiny, nebo si ponechá svůj původní režim? A jak správně vyřešit změnu v již vyřešených konfliktech skartačních režimů?

⁴ Věcná skupina musí být aktuálně prázdná, přičemž z hlediska eSSL není rozdíl mezi věcnou skupinou, v níž nikdy nic nebylo, a věcnou skupinou, která byla vyprázdněna přetříděním veškerého obsahu.

Metodický výklad:

Přetřídění uzavřeného spisu může nastat v těchto případech:

- přetřídění samostatného uzavřeného spisu,
- vyjmutí uzavřeného spisu z otevřeného dílu typového spisu (podmínkou vyjmutí je uživatelské zadání nové věcné skupiny pro spis, tedy přetřídění spisu),
- přetřídění typového spisu (spisy z neuzavřených dílů budou přetříděny do nových dílů, tedy přetříděny),
- při pevném křížovém odkazu (navázání uzavřeného spisu na jiný, a vynucení přetřídění všech provázaných spisů podle nejmladšího nebo nejstaršího z nich, viz požadavek 4.1.4 a 4.1.5),
- vložení uzavřeného spisu do dílu typového spisu.

Z toho plyne, že z uživatelské úrovně, kromě přetřídění samostatného uzavřeného spisu, **nelze** realizovat ani další činnosti:

- vložit uzavřený spis do otevřeného dílu typového spisu,
- vyjmout uzavřený spis z dílu typového spisu,
- navázat na uzavřený spis další spis pevným křížovým odkazem.

Běžný uživatel může pracovat s otevřeným spisem a ten libovolně přetřídovat mezi věcnými skupinami a otevřenými díly. Může na otevřený spis ve věcné skupině napojit křížovým odkazem uzavřené spisy a následným přetříděním svého otevřeného spisu do otevřeného dílu typového spisu tak dosáhnout jejich vynuceného přetřídění (požadavek 4.1.3 věta druhá). Přímo pracovat s uzavřeným spisem nemůže. Požadavek 3.3.10 lze interpretovat i tak, že běžný uživatel může do otevřeného dílu typového spisu přesouvat i uzavřené spisy, pokud k nim má oprávnění.

Posuzovatel skartační operace může jako správcovská role přetřídovat (i hromadně) uzavřené spisy mezi věcnými skupinami bez typových spisů a samozřejmě nemůže přetřídovat otevřené spisy.

Procesním řešením přetřídění uzavřených spisů je zdědění skartačního režimu z nové věcné skupiny spolu se spuštěním procedur jako při uzavírání spisu a nový výpočet zařazení do skartačního režimu podle požadavku 6.1.8 (vyřešení konfliktu skartačních režimů).

Pohled přes jednotlivé procesy přetřídování uzavřeného spisu pak nabízí následující možnosti:

1. přetřídění samostatného uzavřeného spisu:

Běžný uživatel nemůže, posuzovatel skartační operace může. Skartační režim se změní podle nové věcné skupiny a provede se nové vypořádání konfliktů.

2. přesun uzavřeného spisu z otevřeného dílu typového spisu při přetřídění typového spisu (respektive přetřídění uzavřeného spisu při přetřídění typového spisu):

Běžný uživatel nemůže, posuzovatel skartační operace nemůže, příslušná správcovská role může (viz požadavek 3.3.4). Skartační režim se nezmění, již vypořádané konflikty se znovu neřeší (viz požadavek 3.3.4).

3. vložení uzavřeného spisu do dílu typového spisu (resp. přetřídění při vložení do dílu):

Běžný uživatel nemůže, posuzovatel skartační operace může (viz požadavek 3.3.10). Tím se umožní např. dodatečné vložení uzavřeného spisu do součásti typového spisu (resp. jejího dílu), kam věcně patří.

Skartační režim se změní podle nové věcné skupiny a provede se nové vypořádání konfliktů skartačních režimů (viz požadavek 6.1.8).

4. vyjmutí uzavřeného spisu z dílu typového spisu (resp. přetřídění při vyjmutí z dílu):

Běžný uživatel nemůže, posuzovatel skartační operace může. Tím se umožní např. oprava chyby při chybném vložení spisu do dílu typového spisu. Skartační režim se změní podle nové věcné skupiny a provede se nové vypořádání konfliktů skartačních režimů (viz požadavek 6.1.8).

5. přetřídění uzavřených spisů na základě pevného křížového odkazu (při navázání na jiný spis, čímž se vynutí přetřídění všech provázaných spisů):

Běžný uživatel může, posuzovatel skartační operace může. Skartační režim se změní podle nové věcné skupiny a provede se nové vypořádání konfliktů skartačních režimů (viz požadavek 6.1.8).

Při vypořádání konfliktů skartačních režimů spis zůstává vyřízený/uzavřený, mění se jen jeho skartační režim.

3. Okamžik přidělení čísla jednacího dokumentu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Historicky se č. j. přidělovalo při vytvoření vlastního či zaevidování doručeného dokumentu. Ze standardu ale plyne, že č. j. je dokumentu přiděleno až v okamžiku zařazení do spisu. Dokument s nedokončeným příjmem, tj. ve stavu evidence na podatelně, nemá přiděleného zpracovatele a není ve spisu, má mít číslo jednací? Nebo vytvoří-li uživatel vlastní dokument a nezařadí jej do spisu, má tento dokument existovat bez čísla jednacího? Nedojde tím k porušení § 11 odst. 1 vyhlášky?

Metodický výklad:

Dokument nemůže získat č. j. dříve než vložním do spisu, přičemž o zařazení dokumentu do spisu (jakéhokoliv, ať již existujícího, či zcela nového) rozhoduje vždy vyřizující referent. Samotná eSSL bez vložení dokumentu do spisu nemůže „vědět“, jak číslo jednací tvořit, navíc jeden ze dvou způsobů⁵ tvorby č. j. není bez spisu vůbec možný. Pokud dokument ještě nebyl zcela zaevidován, tj. vložen do spisu, pak k identifikaci dokumentu v eSSL zcela postačuje jednoznačný identifikátor.

Vyhláška netvrdí, že dokument může mít číslo jednací beze spisu, v daném paragrafu pouze ukládá původci povinnost přidělit dokumentu č. j. v rámci základní evidenční pomůcky, čímž je pro elektronické dokumenty eSSL. Daný odstavec je obecnější vzhledem k existenci listinné základní evidenční pomůcky, která je za určitých okolností možná i po 1. 1. 2027,

⁵ tvorba spisu tzv. sběrným archem

kdy všichni veřejnoprávní původci budou vykonávat standardně spisovou službu elektronicky. Standard pak upravuje konkrétní postup, jak číslo jednací přiděluje eSSL a ten je schopen jej přidělit až na základě vlastností věcné skupiny⁶, které se dědí na spis a ze spisu na dokument. Oproti předešlé úpravě, dokument sám nemůže být vyřizován přímo ve věcné skupině⁷, tudíž takovou vlastnost nemůže přímo zdědit z věcné skupiny. Samostatně stojící dokument tedy nemá jak získat číslo jednací, to obdrží právě až po vložení do spisu, a to podle nastaveného způsobu tvorby čísla jednacího v dané věcné skupině.

Zásadním požadavkem změněné legislativy je, že žádný dokument nesmí být vyřizován mimo spis, nesmí v procesu vyřizování stát samostatně mimo spis, tudíž přidělování č. j. na příjmu za současné možnosti dvojího způsobu jeho tvorby nedává smysl. S dokumentem mimo spis vlastně nelze nijak smysluplně nakládat, nelze jej ani vzít na vědomí, není možné jej vložit do věcné skupiny, odeslat jej, ani jej vyřídít.

Vlastní dokument zakládá uživatel vždy výhradně ve spisu, protože jen tak je možné dodržet požadavek § 12 odst. 1 vyhlášky „původce zařadí dokument evidovaný v základní evidenční pomůcce nejpozději před zahájením vyřizování do spisu“. Navíc samotný smysl čísla jednacího je v neautomatizovaném odkazování na dokument (komunikační značka) při vyřizování – a vyřizovat dokument nelze, pokud není ve spisu.

4. Tvorba spisové značky

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Jak má být konstruována spisová značka (ne spisový znak), kterou má být spis označen? Dříve se používaly cca tři způsoby: na základě č. j. zakládajícího dokumentu, vlastní řada evidence spisů nebo jiným způsobem. Vzhledem k tomu, že forma spisové značky není legislativně upravena, pouze je původci v § 12 odst. 8 dána povinnost uvést její tvorbu a konstrukci ve spisovém řádu, existují nějaká pravidla pro její tvorbu?

Znamená to tedy, že původce

1. rozhodne o způsobu tvorby spisové značky; musí však tento způsob tvorby uvést ve svém spisovém řádu,
2. může požadovat i vytvoření spisové značky na základě č. j. zakládajícího dokumentu,
3. může aplikovat konstrukci značky, která vychází i z jiných údajů, než je pořadové číslo dokumentu nebo spisu, např. pořadí z externí evidence případů přidělované externím systémem?

Je pravda, že pokud původce bude požadovat i vytvoření spisové značky na základě č. j. zakládajícího dokumentu, ovlivní to zakládání spisu následujícím způsobem:

1. není možné založit prázdný spis,
2. v případě, že se bude zakládat spis nad dokumentem a spis má určeno přidělování č. j. podle spisové značky (sběrný archem) na základě věcné skupiny/součásti, musel by eSSL nejprve zaevidovat dokument v rámci časového období, vytvořený údaj použít

⁶ volba podle § 11 odst. 2 vyhlášky

⁷ viz § 12 odst.1 vyhlášky

pro spisovou značku a následně přegenerovat číslo jednací, tak aby bylo doplněno pořadovým číslem ve spisu?

Metodický výklad:

V otázce uvedené závěry jsou správné a vyjmenovávají nejčastější způsoby, které původci budou nejspíš používat, nebo již v minulosti používali.

Pokud je zakládán spis nad dokumentem, tak získává své číslo jednací až v rámci spisu, tzn. má od příjmu kromě jednoznačného identifikátoru přidělené pořadové číslo v rámci určeného časového období, ale č. j. se projeví až ve chvíli, kdy je nad ním vytvořen spis. Spis pak dostane přidělenou spisovou značku, která je tvořena podle konstrukce ve spisovém řádu:

- když má jít o č. j. tvořené na základě pořadového čísla dokumentu v rámci určeného časového období a zároveň je přidělování č. j. dokumentům ve spisu také na základě pořadového čísla v rámci uvedeného období, např. PUV-UTV/ROK-PORCIS, spis obdrží tuto spisovou značku vytvořenou na základě pořadového čísla iniciačního dokumentu, první dokument pak shodné číslo jednací. Další dokumenty pak už mají vlastní č. j. vycházející z pořadového čísla určeného časového období,
- když má jít o č. j. tvořené na základě pořadového čísla dokumentu a zároveň je přidělování č. j. dokumentům ve spisu odvozeno ze spisové značky připojením pořadového čísla v rámci spisu, např. PUV-UTV/ROK-PORCIS -POR, spis obdrží tuto spisovou značku vytvořenou na základě pořadového čísla iniciačního dokumentu, první dokument ve spisu pak bude mít shodný základ čísla jednacího doplněný o pořadí dokumentu ve spisu (jedna) atd.,
- když má jít o situaci, kdy spis má vlastní konstrukci spisové značky, která není tvořena na základě pořadového čísla dokumentu v určeném období, spis obdrží tuto spisovou značku, první dokument ve spisu pak obdrží v závislosti na nastaveném způsobu tvorby č. j. v příslušné věcné skupině, ve které se spis nachází, číslo jednací buď tvořené podle spisové značky s pořadím dokumentu ve spisu nebo svoje vlastní číslo jednací vycházející z pořadového čísla v rámci určeného období; stejně je tomu u dalších následně vkládaných dokumentů.

Založení prázdného spisu je možné vždy, tuto situaci řeší požadavek 3.2.4 v odstavci b). Ve výše uvedeném případě je však třeba rozklíčovat všechny kroky podle požadavku 3.2.2, kdy eSSL automaticky přiděluje:

- jednoznačný identifikátor spisu (lze vždy),
- spisový znak,
- způsob přidělování č. j. (lze vždy děděním z VS),
- spisovou značku.

Z uvedeného plynou tři možné stavy:

- je-li je spis zakládán nad iniciačním dokumentem lze spisovou značku přidělit vždy,
- je-li je spisová značka přidělována na základě konstrukce nevycházející z pořadového čísla dokumentu, lze ji přidělit vždy i u prázdného spisu,
- je-li spisová značka přidělována na základě pořadí iniciačního dokumentu v určeném časovém období, nelze ji prázdnému spisu automaticky přidělit. Tím by vznikl prázdný

spis se všemi automaticky přidělenými atributy s výjimkou spisové značky, která bude moci být přidělena až ve chvíli zatřídění prvního dokumentu do tohoto spisu. Avšak existence spisu bez spisové značky odporuje současné legislativě, navzdory požadavku 3.2.4 uvádějící povinnost eSSL založit spis a zajistit uživatelské roli možnost vyplnění stručného obsahu spisu.

Pokud by bylo možné vytvářet vlastní dokument pouze v již založeném nebo nově zakládaném spisu, pak musí existovat možnost spis nejdříve založit a až v něm teprve vytvořit dokument. To by však znamenalo, že v případě založeného spisu, kdy původce chce tvořit spisovou značku na základě pořadí iniciačního dokumentu v určeném časovém období (lhostejno zda priorací či sběrným archem), musel by eSSL pro takový předpokládaný dokument rezervovat pořadové číslo z řady čísel v určeném časovém období (viz požadavky 3.2.2 a 3.2.4). Pokud bude uživatel chtít zakládat vlastní dokumenty mimo spisy a až následně je tam vřazovat, pak musí počítat se situací, kdy je možná existence prázdného spisu, jehož spisová značka je vytvořena až následně s vložením iniciačního dokumentu. To by samozřejmě neplatilo v případě, že by způsob tvorby spisové značky takového původce nevycházel z pořadového čísla dokumentu v rámci určeného časového období, ale z jiné techniky tvoření spisové značky, např. ze samostatné přírůstkové řady pro spisy.

Legislativa ani standard nikde nespécifikuje ani nedává žádné omezující podmínky, jak má spisová značka vypadat, pouze říká, že ji původce definuje ve svém spisovém řádu. Spisovou značkou je z hlediska vyhlášky i název typového spisu nebo může být tvořena jakýmkoli jiným způsobem, třeba i generována externím systémem. Příkladem tvorby spisové značky podle definice původce je soudní spis, kde má spisová značka celkem čtyři části (například značka „2 T 86/2025“):

1. část je číslo senátu + oddělovač,
2. část je druh věci (označení soudního rejstříku, ve kterém je řízení zapsáno, např. "T", "C", "P", "D", "E", "Nc") + oddělovač,
3. část je běžné číslo věci (číselný údaj) + oddělovač,
4. část je rok založení spisu.

Obecně lze říci, že spisová značka se skládá z metadat, které jsou přítomna v eSSL nebo v připojeném externím systému, popř. vzniká částečným ručním vyplněním na základě stanovených údajů. Pro tvorbu spisové značky je krajně vhodné a lze používat údaje vedené v číselníku podle požadavku 2.7.3; tento požadavek není možné zužovat na použití jen pro tvorbu č. j.

Samostatná významová řada značek spisů postavená nikoliv na pořadovém čísle určeného období obecného podacího deníku, ale u soudů na rejstříkových číslech určeného období jednotlivých senátů, nebo vlastní číselná řada, kterou v minulosti realizovala řada elektronických spisových služeb, může být některými původci považována za výhodnou a lepší, než odvozování spisové značky z č. j. iniciačního nebo finálního dokumentu. I když se může zdát, že klasické číslo jednací je relikvium minulosti, eSSL by určitě v základní variabilitě nastavení spisové značky měla počítat s „tradičním“ odvozováním spisových značek od č. j. iniciačního dokumentu.

Samozřejmě je v praxi nereálné, aby eSSL dokázal vyhovět všem možným kombinacím, které by si původce pro tvorbu spisové značky mohl zvolit. Dovedeno ad absurdum by to totiž směřovalo do polohy obecného textového pole, kam by si uživatel mohl vepsat cokoliv.

5. Způsob ověřování elektronického podpisu v eSSL

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Je správné požadovat po eSSL, aby vyhodnotila jako nevalidní elektronický podpis, vytvořený s využitím validního podpisového certifikátu, ale v rozporu s definovanými formáty elektronického podpisu stanovenými ETSI normou pro uznávání mezi členskými státy?

Metodický výklad:

Ověření se týká platnosti podpisu a zároveň platnosti certifikátu, na němž je tento podpis založený. Nelze se spokojit pouze s ověřením platnosti certifikátu, na němž je podpis založený, jelikož může existovat nevalidní podpis založený na validním certifikátu. Podpis založený na nevalidním certifikátu existovat nemůže, respektive je vždy nevalidní. Také je třeba vzít v potaz, že samotná platnost kvalifikovaného certifikátu neznamená platnost uznávaného elektronického podpisu; aby byl podpis platný, musí být vyhodnocena současně i integrita datové zprávy (podepsané komponenty) - bez toho se o elektronickém podpisu vůbec nedá hovořit.

Požadavek 2.6.1 standardu vyžaduje „ověření platnosti zajišťovacích prvků“, nikoliv „ověření platnosti nástrojů použitých k vytvoření zajišťovacích prvků“. Zajišťovacím prvkem je v tomto kontextu podpis (kryptografická značka učiněná na dokumentu), nikoliv certifikát (technický prostředek pro vytváření podpisu). Prostředky eSSL musí minimálně pokrýt rozsah, který je legislativou vyžadován pro komunikaci mezi veřejnou správou a ostatními subjekty, v tomto ohledu je v § 4 odst. 5 vyhlášky stanoveno, co je předmětem ověření.

Pro rozhodnutí eSSL o platnosti elektronického podpisu na dokumentu je nezbytné nejen ověření validity podpisového certifikátu, ale také naplnění požadavků, které specifikuje Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1506 ze dne 8. září 2015, kterým se stanoví specifikace pro formáty zaručených elektronických podpisů a zaručených pečeti uznávaných subjekty veřejného sektoru podle čl. 27 odst. 5 a čl. 37 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu (Text s významem pro EHP), konkrétně „Členské státy vyžadující zaručený elektronický podpis nebo zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu... ..uznají zaručený elektronický podpis... ..pokud jsou tyto podpisy v souladu s technickými specifikacemi uvedenými v příloze I.“ a „Zaručené elektronické podpisy uvedené v článku 1 rozhodnutí musí vyhovovat jedné z následujících technických specifikací ETSI...“ Z uvedeného přímo plyne, že nevalidní podpis založený na validním certifikátu, nicméně vytvořený v rozporu s normou ETSI (např. v případě profilu PAdES / ETSI TS 103172 při uplatnění podpisu na PDF ve verzi nižší než 1.7) musí eSSL vyhodnotit jako nevalidní.

Dále je třeba připomenout ustanovení⁸ vyhlášky říkající, že „Veřejnoprávní původce ověří platnost uznávaného elektronického podpisu a kvalifikovaného certifikátu pro elektronický podpis, na kterém je uznávaný elektronický podpis založen“, je zřejmé, že je nutné ověřit nejen platnost certifikátu, jak naznačuje dotaz, ale také platnost podpisu jako takového (tedy formální bezvadnost elektronického zajišťovacího prvku připojeného ke konkrétní komponentě), což zahrnuje ověření správného použití certifikátu v souladu s prováděcím rozhodnutím komise a v daném případě zprostředkovaně se standardem PAdES.

6. Způsob ukládání výsledků ověření zajišťovacích prvků

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Je možné, aby eSSL při ověřování zajišťovacích prvků podle požadavku 2.6.2, splňovala jen jednu z možností ukládání výsledku ověření – buď do metadat komponenty nebo do samostatné komponenty? V případě ukládání výsledků ověření do samostatné komponenty vznikne ke každé (nehledě na doručenou/vlastní) komponentě, ke každé její verzi, tzv. „protokol“ s výsledky ověření, ale i tento protokol/samostatná komponenta by logicky měla „projít“ procesem kontroly platnosti zajišťovacích prvků s uložením výsledku ověření do samostatné komponenty, a tak stále dál, čímž by došlo k zacyklení... Jak v takovémto případě správně postupovat?

Metodický výklad:

Protože je volba poskytovatele kvalifikovaných služeb plně v rukou veřejnoprávního původce, není možné, aby eSSL umožňovala realizovat jen jeden ze způsobů zaznamenání výsledků ověření, ten se musí podřídít konkrétní situaci veřejnoprávního původce.

Komponenta obsahující výsledky ověření není vytvářena eSSL jako alternativní způsob zaznamenání výsledku, jedná se o způsob doručení informace o výsledku ověření kvalifikovanou službou (např. služba Qverify od I.CA).

Určitý problém může působit fakt, že komponenta s výsledky ověření je v takovém případě typicky rovněž podepsána. Pro zamezení nekonečné smyčky lze připustit, že elektronické zajišťovací prvky na komponentě poskytnuté kvalifikovanou službou nebudou validovány a pro prokázání jejich důvěryhodnost bude dostačující záznam v transakčním protokolu o připojení dané komponenty k dokumentu.

7. Různé subjekty se shodným IČ ve jmenném rejstříku

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Je možné, resp. správné, zadávat do jmenného rejstříku dva subjekty se stejným IČ? Například jednotlivá pracoviště katastrálního úřadu mohou mít shodná IČ, ale přesto mají rozdílné datové schránky a vystupují jako samostatné úřady v rámci vedených stavebních řízení, obdobně to platí i pro územní pracoviště finančních úřadů apod.

⁸ § 4 odst. 5 písm. a)

Metodický výklad:

Je třeba si uvědomit, že zejména u státní správy není IČ jedinečný identifikátor subjektu, takže ve jmenném rejstříku může být více různých záznamů o subjektech se shodným IČ. Tyto zdánlivě duplicitní záznamy mohou vzniknout jakoukoliv cestou, třeba manuálním založením, uživatelskou editací stávajících záznamů nebo ztotožněním některého stávajícího záznamu proti základním registrům. Například v oblasti samosprávy je běžné, že existují různé subjekty mající stejné IČ, ale různá ID datových schránek. Základním požadavkem na eSSL je duplicitu v IČ rozpoznat a upozornit na ni uživatele, nicméně není přípustné, aby eSSL neumožnil založení více záznamů se shodným IČ.